

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf. II. 20.289/2009/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Borbély Zoltán ügyvéd (5350 Tiszafüred, Fő u. 3.) által képviselt felperes neve (címe lakos) felperesnek, a személyesen eljáró I. rendű alperes neve (címe lakos) I. rendű és II. rendű alperes neve, címe II. rendű alperesek ellen 9.600.000 Ft kártérítés megfizetése iránt indított perében a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 11. P. 21.231/2008/3. sorszámú ítélete ellen a felperes által 4. sorszám alatt előterjesztett és 6. sorszám alatt megindokolt fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I. rendű alperesnek 4.000 (Négyezer) forint, a II. rendű alperesnek 5.000 (Ötezer) forint fellebbezési eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperest az I. rendű alperessel szemben közös tulajdon (élettársi vagyonszövetség) megszüntetése jogcímén a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság Pf. 20.927/2006/8. számú egyezséget jóváhagyó végzése alapján ingatlan megváltási ár megfizetése, és a Tiszafüredi Városi Bíróság 3. P. 20.224/2004/90. számú ítélete alapján ingók kiadása kötelezettsége terhelte, amit a teljesítési határidőben önként nem teljesített. Ellene a Tiszafüredi Városi Bíróság 2006. december 22-én Vh. 401/2006. számon 326.100 Ft összértékű ingóságok kiadásának végrehajtása, 2007. március 29-én Vh. 146/2007. számon ingatlan közös tulajdonának megszüntetése jogcímén 3.200.000 Ft és kamata megváltási ár behajtása iránt végrehajtási lapot állított ki. A végrehajtási eljárásokban önálló bírósági végrehajtóként a II. rendű alperes járt el. Előtte ingók kiadása iránt 31.V.

1038/2007. számon, ingatlan megváltási ár behajtása iránt 31. V. 1260/2007. számon folyt eljárás. Mindkét ügyben 2007. május 10-én foganatosított érdemi végrehajtási cselekményt. Az ingatlan végrehajtási ügyben készült foglalási jegyzőkönyvben rögzítette, hogy a felperesnek lefoglalható, értéket képviselő ingósága nem volt fellelhető, a tulajdonát képező (a megváltással terhelt) **A.** szám alatti ingatlanra a végrehajtási jogot bejegyezteti. Az ingók kiadása ügyében felvett foglalási jegyzőkönyvben rögzítette a felperesnek kiadott (70.000 Ft összértékű) ingóságokat, és hogy nem volt fellelhető, illetve állapota miatt a felperes nem vitt el 256.100 Ft összértékű ingóságot. A felperes mindkét ügyet érintően 2007. május 17-én végrehajtási kifogással élt, amit a Tiszafüredi Városi Bíróság a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2007. szeptember 14-én kelt 3. Pkf. 20.820/2007/3. számú végzésével helybenhagyott 1106-5. Vh. 245/2007/5. számú végzésével elutasított.

2007. október 9-én a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 1. Pf. 20.999/2007/4. sorszámú végzésével jóváhagyta a felperes és az I. rendű alperes egyezségét, amelyben az I. rendű alperes hozzájárult ahhoz, hogy a felperes **A.** szám alatti ingatlanán törlésre kerüljön a perfeljegyzés, azért, hogy a felperes a 3.200.000 Ft megváltási árat bankhitel igénybevételeivel az I. rendű alperesnek meg tudja fizetni. Az egyezségben az I. rendű alperes a felperesnek a teljesítésre az egyezségkötéstől számított 60 napra halasztást adott, és vállalta, hogy erről a végrehajtót értesíti.

Az egyezséget jóváhagyó végzésében a bíróság az 1. Pf. 20.927/2006/8. számú egyezséget jóváhagyó végzését kiegészítve elrendelte a felperes tulajdonaként nyilvántartott abádszalóki ingatlanról a perfeljegyzés törlését. A földhivatal a bíróság megkeresése alapján 2007. október 16-án a perfeljegyzést törölte.

Az I. rendű alperes a teljesítésre adott halasztást 2007. október 17-én a II. rendű alperesi végrehajtónak írásban bejelentette, egyidejűleg tájékoztatást kért arról, hogy a 256.100 Ft ingóérték mikor kerül végrehajtásra (31. V. 1260/2007/10.).

Az I. rendű alperes 2007. október 25-én írásban kérelmezte, hogy a II. rendű alperes a 256.100 Ft-ot „terhelje rá” a házra (31. V. 1038/2007/17.). A II. rendű alperes 2007. október 29-én jegyzőkönyvben rögzítette, hogy az I. rendű alperes kérte az ingatlanra a végrehajtási jogok bejegyzését 3.200.000 Ft tőke és járulékai, valamint az ingóságok 256.100 Ft-os értéke erejéig (31. V. 1038/2007/9(20)). A II. rendű alperes ugyanezen a napon megkereste a körzeti földhivatalt a végrehajtási jogok bejegyzése végett, amit a földhivatal október 30-án teljesített.

A felperes 2007. október 30-án közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződést, annak biztosítékeként opciós szerződést és ingatlant terhelő önálló zálogjogot alapító szerződést írt alá 4,5 millió Ft-nak megfelelő összegű CHF banki kölcsön felvételéről, amit a hitelező a szerződéskötéstől számított 60 napig vállalt a felperes rendelkezésére tartani, rendelkezésre tartási díj fizetése mellett azzal, hogy a kölcsönt azt követően folyósítja, ha a teherlapon szolgalmi jogon, építési tilalom vagy korlátozás elrendelésén kívül más, nem a hitelező vagy refinanszírozó bank javára fennálló teher nem szerepel. A szerződés alapján a vételi jog és az önálló zálogjog bejegyzése az ingatlan-nyilvántartásba 2007. október 31-én megtörtént. A hitel folyósítására a bejegyzett végrehajtási jogok miatt nem került sor, ezért az I. rendű alperes 2007. november 21-én írásban kérte a körzeti földhivataltól a

3.200.000 Ft és járulékaira bejegyzett végrehajtási jog törlését. A II. rendű alperes ugyanezen a napon - miután a Tiszafüredi Városi Bíróság november 12-én az egyezséget részére megküldte, utalással arra, hogy a felperes a teljesítésre 60 napos halasztást kapott, a tartozását 2007. december 9. napjáig kell kiegyenlítenie, - ugyancsak megkereste a földhivatalt, hogy a megváltási árra a végrehajtási jogot törölje. A II. rendű alperes november 22-én újabb megkeresésekkel élt a körzeti földhivatalhoz, amelyekben végrehajtási ügyenként 507.339 Ft és járulékai, valamint 58.140 Ft és járulékai erejéig (ami végrehajtási ügyenként a II. rendű alperes várható munkadíjának, költségének, készkiadásának és behajtási jutalékának felelt meg) a végrehajtási jogot az ingatlanra az I. rendű alperes javára jegyezze be. A földhivatal mind a törlésre, mind a bejegyzésre irányuló megkereséseket november 26-án kelt határozataival teljesítette.

A felperes 2003. november 23-án az I. rendű alperesnek címzett és november 26-án a II. rendű alperesnek is megküldött levelében kérte a végrehajtási jogok törlését, mert azok akadályozzák a hitel felvételében és kifogásolta az ingó egyenértékre vezetett végrehajtás törvényességét. A II. rendű alperes 2007. december 5-én megkereste a földhivatalt, hogy a végrehajtási költségekre bejegyzett végrehajtási jogokat törölje (31. V. 1038/2007/11. és 1260/2007/10. sorszám), amire nem került sor, a megkeresések kiadására és a földhivatalhoz érkezésükre a felterjesztett iratok között adat nincs.

Az I. rendű alperes 2008. január 8-án és január 14-én a halasztásra adott határidő eredménytelensége miatt kérte a végrehajtási eljárás folytatását, ezért a II. rendű alperes 2008. január 16-án újból megkereste a körzeti földhivatalt a végrehajtási jog bejegyzésére 3.200.000 Ft főkövetelés és járuléka, valamint 256.100 Ft és járuléka erejéig, melynek a körzeti földhivatal 2008. január 21-i határozatával eleget tett. Miután a 256.100 Ft és járuléka erejéig az ingatlan lefoglalása már kétszeresen állt fenn, a II. rendű alperes megkeresésére a földhivatal 2008. március 5-i határozatával a második foglalást törölte.

A felperes az egyezségkötéskor vállalt határidőn belül a tartozását az I. rendű alperesnek nem fizette meg. 2007. december 13. napján közölte az alperesekkel, hogy ellenük kártérítési pert indít, mert az ingatlan-nyilvántartásba jogellenesen bejegyeztetett végrehajtási jogok és az ingó egyenértékre vezetett törvénysértő végrehajtás miatt a kölcsöntől elesett.

2007. december 28-án előterjesztett keresetében az alpereseket egyetemlegesen kérte kötelezni 9.600.000 Ft kártérítés megfizetésére. Előadta, hogy a nem vitás tartozását az I. rendű alperesnek azért nem tudta kiegyenlíteni, mert a perfeljegyzés, illetve a végrehajtási jogok bejegyzése miatt hitelképtelenné vált. A megkötött kölcsönszerződés alapján 500.000 Ft körüli további fizetési kötelezettsége keletkezett a hitel folyósításának elmaradása ellenére is. Álláspontja szerint az I. rendű alperes nem az adott helyzetben általában elvárhatóan járt el, amikor az egyezségkötés ellenére nem működött közre a tehermentes tulajdoni lap biztosításában, a II. rendű alperes pedig az egyezségben vállalt határidőn belül jogellenesen vezetett végrehajtást az ingatlanra. Az alperesek vétkes magatartása következtében elveszítheti a kizárólagos tulajdonát képező ingatlanát, melynek értékét 9.600.000 Ft-ban állapította meg. A várható kára mértékére határozottan nyilatkozni nem tudott.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Védekezésük szerint az ingatlan változatlanul a felperes tulajdona, így őt kár nem érte. A felperesnek több hónap állt rendelkezésére, hogy végrehajtási jog bejegyzése nélkül kölcsönt vegyen fel, minden végrehajtási cselekmény jogszerű volt.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest az I. rendű alperes javára 4.000 Ft, a II. rendű alperes javára 8.000 Ft készkiadás perköltségként történő megfizetésére.

Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a kártérítési felelősségnek a Ptk. 339. §-a szerinti feltételei hiányoznak, mert az alperesek terhére jogellenes magatartás, mulasztás nem volt megállapítható, és hiányzik a kárigény érvényesítéséhez szükséges, a felperesnél bekövetkezett és igazolt kár is. Az I. rendű alperes követelése érvényesítése végett jogszerűen járt el, s a II. rendű alperes a végrehajtási eljárásban jogszerű intézkedéseket foganatosított.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, melyben közbenső ítélettel kérte a kártérítési követelése jogalapjának megállapítását, és az összegszerűsége az elsőfokú bíróságnak az eljárás folytatására utasítását. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, iratellenes és törvénysértő. Az elsőfokú bíróságnak az alperesek magatartása jogellenességének és felróhatóságának vizsgálatakor ugyanis annak kellett volna ügydöntő jelentőséget tulajdonítania, hogy az I. rendű alperessel a végrehajtás elrendelése után, a végrehajtás szünetelését eredményező egyezséget kötött, ami azért vált szükségessé, mert az elsőként megkötött egyezségben vállalt megváltási ár fizetési kötelezettségének az egyezségben fenntartott perfeljegyzés okozta hitelképtelensége miatt nem tudott eleget tenni. Az I. rendű alperes ezt tudomásul véve járult hozzá az újabb egyezségben a perfeljegyzés törléséhez, és a felperes mindent megtett annak érdekében, hogy a fizetésre adott 60 napos halasztás alatt a kötelezettségét teljesítse. A hitelszerződés megkötésével és a hitel biztosítékainak az ingatlan-nyilvántartási bejegyzésével már 2007. október 31. napján, jóval az újabb teljesítési határidő letelte előtt, a teljesítésre készen állt, a hitel folyósítását azonban az alperesek jogellenes magatartása miatt az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett végrehajtási jogok megghiúsították. Az I. rendű alperes az újabb egyezséget vitathatatlanul eleve károkozási szándékkal és az ellehetetlenítés célzatával megszegte, amikor az egyezségben vállalt kötelezettsége ellenére a II. rendű alperest nem a fizetésre adott halasztásról és a végrehajtás szüneteléséről tájékoztatta, hanem kifejezetten soron kívül kérte a végrehajtási jog feljegyzését a perrel érintett ingatlanra, mind a megváltási ár, mind az ingóságok értéke erejéig, s a jegyzőkönyvben rögzített kérelmét a II. rendű alperes jogellenesen teljesítette. Az ingóságok fejében állítólagosan fennálló 256.100 Ft-os tartozásra ugyanis a végrehajtási jogot október 30-án törvénysértően jegyeztette be az ingatlan-nyilvántartásba, mert egyrészt a felperes az ingóságokat kiadta, másrészt az ingóságok pénzbeli megváltására kötelező bírósági döntés hiányában járt el, az ingóságok fejében fennálló tartozás összegét önkényesen maga határozta meg, amely törvénysértést a bíróság döntése csak utólagosan orvosolt.

A fizetési halasztás ideje alatt az I. rendű alperes az egyezséget megszegve kérelmezte a nem vitásan jogos megváltási árra a végrehajtás foganatosítását, és a II. rendű alperes törvénysértően intézkedett október 30-án a végrehajtási jog bejegyeztetése iránt. Mivel a felperes teljesítése az alpereseknek felróhatóan maradt el, a végrehajtási eljárás folytatása

és az ingatlan árverezése is az ő jogellenes magatartásuk következménye. A károkozás mértékének meghatározhatósága érdekében kérte a hitelszerződést kötő pénzügyintézet alperesként történő perbevonását és megkeresését az elsőfokú bíróságtól, aminek indoklás nélkül nem tett eleget. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú ítélet tényállása hiányos, amikor kizárólagosan azon nem vitatott tényre szorítkozik, hogy az I. rendű alperes a követelését a teljesítési határidőben nem kapta meg, a fellebbezésben részletezett releváns körülményeket sem a tényállás megállapításakor, sem az alperesek magatartásának minősítésekor nem vette figyelembe, ezért ítélete megalapozatlan.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Eljárásukat azzal magyarázták, hogy miután a megkötött egyezség alapján megtörtént a perfeljegyzés törlése, a felperes annak hangoztatásával, hogy az I. rendű alperes a követeléséhez soha nem jut hozzá, az ingatlanra vevőt keresett. Az I. rendű alperes követeléseinek és a II. rendű alperest illető díjazásnak a megtérülését csak a végrehajtási jog bejegyeztetésével látták biztosítottnak. A II. rendű alperes hivatkozott arra, hogy a megszokott gyakorlattól eltérően a pénzügyintézet őt nem kereste meg, s a perben csatolt hitelszerződésben semmilyen biztosíték nincs a tartozás megfizetésére. Álláspontjuk szerint a felperes jövedelmi, vagyoni viszonyai alapján a hitel törlesztésére képtelen lett volna, s ha a kölcsönt nem a tartozása megfizetésére fordította volna, - amire a felperes magatartásából alaposan következtetni lehetett - úgy a végrehajtási jogok bejegyzését megelőző pénzügyintézeti biztosítékok esetén a követelésük megtérülésére semmilyen biztosítékuk nem maradt volna.

A fellebbezés alaptalan.

Az 1997. évi XCLI. törvény (Inyvtv.) 5. §-ának (1) bekezdése és 64. §-ának (1) bekezdés c) pontja alapján a bíróság megkeresésére az ingatlan-nyilvántartásban a perindítás tényének feljegyzése az ingatlan-nyilvántartásban szereplő olyan tény, ami a felek közötti alku tárgya nem lehet, annak fenntartására vagy megszüntetésére magánjogi egyezség nem köthető. A perfeljegyzés nem a Vht-ban szabályozott, a követelés biztosítására szolgáló jogintézmény. A perindítás tényének feljegyzése a harmadik személyek tájékoztatásául szolgál arra nézve, hogy jogszerzésük bejegyzése az ingatlan-nyilvántartásba a feljegyzett per kimenetelétől függő hatályú, mely függő hatály a feljegyzett per jogerős befejezésével megszűnik. Mivel a per jogerős befejezésével a feljegyzett tény valósága már nem áll fenn, a bíróság a jogerős határozatát követően hivatalból köteles a perfeljegyzés törlése iránt intézkedni, és az Inyvtv. 65. §-ának (2) bekezdése alapján a földhivatal is a felek bármelyike által, az ingatlan-nyilvántartásban változást nem hozó jogerős ítélet alapján (és ezzel azonos hatályú az egyezséget jóváhagyó végzés is) köteles azt törölni, mert csak így biztosítható az ingatlan-nyilvántartás valósághű tartalma. A felperesnek a teljesítésre kötelező jogerős egyezség megkötésétől a végrehajtási jogok bejegyzéséig több hónap állt rendelkezésére, hogy az I. rendű alperes hozzájárulása nélkül is a földhivatalnál a perfeljegyzést töröltesse, és a teljesítéséhez szükséges hitelt felvegye, ám e lehetőséggel nem élt.

A felperessel szemben elsőként az ingók kiadása iránt indult végrehajtási eljárás. E kötelezettsége önkéntes teljesítésében a perfeljegyzés a felperest semmiképpen nem

akadályozta, saját előadása szerint is az ingók elszállítására szállítójárművel megjelent I. rendű alperesnek a jogerős ítéletben felsorolt ingókat az idő alkalmatlansága miatt nem adta ki, és alkalmas időben való elszállításra hívta fel. A teljesítési kötelezettség a felperesen volt, a teljesítési határidőben az ingók elszállításának megszervezése is őt terhelte, s a teljesítési határidő eredménytelen eltelte után az I. rendű alperes jogszerűen kérelmezte az ingók kiadására a végrehajtás elrendelését, a felperesnek az emiatt benyújtott végrehajtási kifogását a bíróság is jogerősen elutasította. A felperes maga sem vitatta, hogy a II. rendű alperes által 2007. május 10-én foganatosított helyszíni végrehajtási cselekménynél a leltár szerinti valamennyi ingóságot kiadni nem tudta, a jegyzékben 110.000 Ft-os értékben szereplő traktor hiányát e perben is elismerte, illetve maga sem vitatta, hogy voltak olyan ingóságok is, amelyeket az I. rendű alperes nem talált azonosnak a végrehajtandó ingójegyzékben szereplőkkel. A Vht. 179. §-ának (1) bekezdése alapján pedig ha a végrehajtást kérő a meghatározott ingóságot nem tudta megjelölni, vagy az ingóság bármely okból nem lelhető fel, a végrehajtó az ingóság valószínű értéke erejéig a kötelezett egyéb vagyontárgyait lefoglalja. Miután a felek egyezsége az ingóvégrehajtásra nem terjedt ki, a Vh. 401/2006. szám alatt elrendelt végrehajtás nem szünetelt, ezért az egyezség nem jelenthette törvényes akadályát 2007. október 29-én a felperes más lefoglalható vagyona hiányában a hiányzó ingók valószínű értéke erejéig az ingatlan lefoglalásának. Az I. rendű alperes részéről az ingó egyenértékre a végrehajtás folytatásának kérelmezése és a II. rendű alperes részéről annak teljesítése tehát nem volt jogellenes, a felperesnek lehetősége lett volna e teher törlése végett az I. rendű alperessel újabb egyezségkötést kezdeményezni, mely lehetőséggel nem élt, az I. rendű alpereshez intézett beadványaiban az ingóvégrehajtás törvényességét kifogásolta csupán.

Az ingóvégrehajtás terén a II. rendű alperes eljárása annyiban jogellenes volt, hogy az nem felelt meg a Vht. 179. §-a (2) bekezdésének. E törvényhely szerint ugyanis ha a kötelezett vagyontárgyainak lefoglalására kerül sor, a végrehajtó a foglalási jegyzőkönyvet beterjeszti a végrehajtást elrendelő bírósághoz, amely megállapítja az ingóság értékét és a további végrehajtás az ingóság értékének megfelelő összeg behajtása iránt folyik. Az ingóság értékét a II. rendű alperes valóban önkényesen határozta meg, és tévesen vette számításba az állaguk miatt az I. rendű alperes által el nem szállított ingóértékeket is, a II. rendű alperes mulasztása azonban csak az ingóság értékének megfelelő összecsúszást befolyásolta, a foglalás tényének jogszerűségét nem. A feleknek a fellebbezési eljárásbeli egyező nyilatkozata szerint időközben a bíróság a hiányzó ingóságok értékét jogerős végzésével megállapította.

Az I. rendű alperes az egyezségben vállalt kötelezettségét teljesítve a bírósági ügyszámot is megjelölve bejelentette a teljesítésre 60 napra adott halasztást azzal, hogy a végrehajtás csak 2007. december 7-től folytatható, ha addig a kifizetés nem történik meg. Kétségtelen, hogy az I. rendű alperes ezt követően nem viselkedett következetesen, és október 29-én az egyezségben vállalt kötelezettsége ellenére kérte az ingatlanra a végrehajtási eljárás folytatását, a hitel folyósításának elmaradása azonban nincs okozati összefüggésben az I. rendű alperes ezen magatartásával. A II. rendű alperes járt el jogellenesen és felróhatóan, amikor e kérelmet teljesítette és október 29-én a megváltási ár végrehajtására végrehajtási cselekményként az ingatlan lefoglalását foganatosította.

A Vht. 52. §-ának f) pontja alapján ugyanis a végrehajtás a törvény erejénél fogva szünetel, ha az adós a teljesítésre halasztást kapott.

Az 53. § (1) bekezdése alapján a végrehajtó a végrehajtás szüneteléséről - az okát is feltüntetve - jegyzőkönyvet készít, és a jegyzőkönyv másolatát megküldi a feleknek.

A (2) bekezdés szerint ha a halasztást a bíróság engedélyezte, ezt - az (1) bekezdés alkalmazása helyett - fel kell jegyezni a végrehajtási ügyiraton.

Az 54. § (1) bekezdés f) pontja alapján a végrehajtást csak a halasztás időtartamának eltelte után lehet folytatni.

A II. rendű alperes a Vh. 146/2007. szám alatt elrendelt végrehajtási ügyben a szünetelés időtartama alatt ezen törvényi rendelkezéseket megsértve, törvénysértően foganatosította az ingatlan lefoglalását. Az idézett törvényi rendelkezések alapján már az I. rendű alperes, mint a végrehajtási ügy urának számító végrehajtást kérő bejelentése alapján a II. rendű alperes köteles lett volna a végrehajtás szünetelésének tényét megállapítani, és a mulasztását nem menti, hogy a Tiszafüredi Városi Bíróság csak november 12-én tájékoztatta hivatalosan a felek egyezségéről és a végrehajtás szüneteléséről.

A II. rendű alperes a bíróságtól kapott tájékoztatást követően ugyan intézkedett a végrehajtási jog törlése iránt, 2007. november 22-én azonban több okból is törvénysértően intézkedett a várható végrehajtási költségeire a végrehajtási jog bejegyzése iránt. A végrehajtás szünetelése alatt ugyanis semmilyen végrehajtási cselekmény nem foganatosítható. A végrehajtási költség pedig csak a Vht. 34. §-ának (5) bekezdésében és 41. §-ának (3) bekezdésében szabályozott esetben és feltételek mellett lehet önállóan végrehajtási jog tárgya, mindaddig, míg teljesítés nem történt, a várható végrehajtási költség, mint a végrehajtási ügyérték része, a főkövetelés járulékának tekintendő. A végrehajtó az ügyviteli befejezéskor - és ilyen a szünetelés is -, valamint a teljesítést követően díjjegyzékben köteles megállapítani a 14/1994. (IX. 8.) IM. rendeletben foglaltak alapján az őt megillető költséget, készkiadást, munkadíjat és jutalékot, mely díjjegyzékkel szemben jogorvoslatnak van helye. Így a végrehajtási költség csak a díjjegyzék jogerőre emelkedésével válik esedékessé, azt megelőzően arra végrehajtás nem foganatosítható. Ezért a II. rendű alperes ezen törvényi feltételek hiányában törvénysértően jegyeztette be mindkét végrehajtási ügyben a várható végrehajtási költségre a végrehajtási jogot. A végrehajtási iratok között ugyan fellelhető a december 5-i keltű, ennek törlésére irányuló földhivatali megkeresés másolati példánya, az ingatlan-nyilvántartásban azonban e teher törlésére nem került sor, és az ügy eldöntése szempontjából nem is releváns, hogy e megkeresés a földhivatalhoz eljutott-e vagy sem.

A hitel folyósításának elmaradása ugyanis nincs okozati összefüggésben a II. rendű alperes jogellenes és felróható magatartásával. A kölcsönszerződésnek a tényállásban ismertetett kikötése szerint ugyanis a kölcsön folyósításának feltétele a tehermentes tulajdoni lap lett volna, és a hiányzó ingók egyenértékére eszközölt foglalásnak az előzőekben kifejtettek szerinti törvényessége kizárta, hogy a felperes e feltételt teljesíteni tudja.

Az ítéltábla döntésének nem volt szempontja az alperesek által a fellebbezési tárgyaláson a felperes megbízhatatlanságára tett észrevétele. Az általuk hivatkozott nagy bizalmatlanság ellenére ugyanis egyik alperes sem zárkózott el attól, hogy az általuk hiányolt biztosíték nélkül is a felperest hozzásegítse a hitel felvételéhez. Ilyen például az egyezségkötés és az I. rendű alperesnek a végrehajtási jog törlését szorgalmazó nyilatkozatai, illetve a II. rendű alperesnek a törlésre irányuló megkeresései. Ezért az

Ítélet tábla nem tartotta szükségesnek a tényállás további feltárását arra nézve, hogy a felperes miért ilyen tartalmú szerződést kötött, a pénzügyintézetet tájékoztatta-e arról, hogy a hitelt mire kívánja fordítani, és amennyiben igen, úgy miért nem kötött az alperesi jogosultaknak is biztosítékot adó hitelszerződést. Ennek vizsgálata csak okozati összefüggés fennállta esetén vált volna szükségessé. Tény azonban, hogy a megkötött hitelszerződés olyan nagyfokú bizalmat követelt volna meg a végrehajtást kérőtől, aminek tanúsítása hiánya az I. rendű alperesnek nem róható fel. A végrehajtási eljárásban személyesen járt el, zavarodottsága és nyilatkozatainak következetlensége érthető.

Az ítélet tábla a kifejtettek alapján a keresetet az elsőfokú ítélettől eltérően a II. rendű alperessel szemben nem jogellenesség és felróhatóság hiánya miatt, hanem az okozati összefüggés hiányában utasította el.

A felperes a pénzügyintézetekkel szemben a Pp. 121. §-át kimerítő keresettel nem élt. Azért kérte a perbevonásukat, mert az információk birtokában vannak. Beadványából az sem derült ki, hogy beavatkozóként vagy alperesként kívánta volna őket perbe vonni, s ez utóbbi esetben mi lett volna velük szemben a kereseti kérelme. A hitelszerződésben egyébként is a Fővárosi Bíróság kizárólagos illetékességét kötötték ki. Ezért az elsőfokú bíróság nem követett el eljárási hibát, amikor nem tisztázta, hogy a felperes mit akar a pénzügyintézetektől, és ezt a kérését figyelmen kívül hagyta.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét - indokolásának a fentiek szerinti helyesbítésével - a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alpereseknek a fellebbezési tárgyaláson megjelenésükkkel felmerült költsége megfizetésére.

A felperes költségmentessége folytán a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM. sz. rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

D e b r e c e n, 2009. május hó 21.

Dr. Csiki Péter sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Bélteky Erzsébet sk. előadó bíró, Dr. Veszprémy Zoltán sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő